

[Askjær Jørgensen]

vendige merproduktion, vi skal have produceret, også kan sælges. Merproduktionen skal simpelt hen være konkurrencedygtig, og derfor skal vi sætte prisen ned på det råstof, vi selv er prisfastsættende på, arbejdskraften.

Z-planen tager udgangspunkt i det forhold, at det direkte er samfundsskadeligt at lægge statsafgift på arbejdskraft, så man derigennem gør danske varer for dyre. Statsafgiften på produktionen af danske varer er den modbydelighed, der eksisterer under betegnelsen indkomstskat. Når hr. Ellemann-Jensen skriver om, at vi først skal gå i gang med at afvikle vor gældsætning engang ind i 1980'erne, så er det vel nok, fordi hr. Ellemann-Jensen ikke ved, hvordan man skal klare opgaven, hvis ikke man fjerner statsafgiften på arbejde. Jeg kan oplyse, at vi heller ikke i fremskridtspartiet tror på en fornuftig samfundsudvikling, medmindre man hurtigt muligt afskaffer statsafgiften på arbejdskraft.

Z-planen tager naturligvis grundigt og detaljeret fat på opgaven, den opgave, vi også betegner som »operation Danmark gældfrit«. Vi tør stå frem og sige, at arbejdsløshedsunderstøttelsen er rigeligt høj, og at man også af retfærdighedshensyn nødvendigvis må nedsætte understøttelsen. Det er drønende uretfærdigt over for de medborgere, der trofast møder på job hver dag til f. eks. 35 kr. i timen, at disse skal betale i nogle tilfælde mere til medborgere, som ikke går ud og giver et nap med i produktionen.

Jeg er fuldt ud klar over, at nogle siger, det er menneskefjendsk og arbejdsfjendsk at nedsætte arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det stik modsatte er tilfældet. Det er uretfærdigt over for dem, som betaler understøttelsen, at denne undertiden er højere end lønnen for at arbejde. Det er naturligvis de medborgere, der går på arbejde hver dag, som betaler understøttelsen til dem, som ikke går på arbejde. Hvem skulle ellers gøre det? Man kan ikke plukke penge af træerne.

Under en retfærdighedssynsvinkel bør man naturligvis også se på, om det over for folke- og invalidepensionister er rimeligt at give en understøttelse, som er 2 til 3 gange så høj som folke- og invalidepensionen. Jeg understreger, at når vi i Z-planen taler om understøttelsens højde, så taler vi alene om den skatteyderbetalte understøttelse. Hvad den enkelte herudover måtte sikre sig gennem selvbetalt forsikring eller gennem aftaler med

arbejdsgiver, skal det offentlige ikke blande sig i.

Z-planen går også i dybden med problemet om, hvorvidt det er attraktivt at producere i Danmark. Hvis man i et samfund indfører så mange restriktioner og hindringer for at drive en fornuftig og indtægtsgivende produktion, at dette rent faktisk er umuligt, ja, så er der naturligvis færre og færre, der bærer sig så tåbeligt ad, at man starter eller opretholder produktioner, som ikke er lønsomme.

Z-planen går ganske enkelt ud på at gøre det attraktivt at producere i Danmark, og det er attraktivt, hvis der kan produceres med fortjeneste, samtidig med at der kan produceres til priser, der er konkurrencedygtige. Forbrugerne får naturligvis først og fremmest fordelene, der ligger i, at varerne bliver billigere, og efterhånden som Z-planen gennemføres og man bringer renten ned, så bliver varerne billigere og billigere. Denne reduktion i priserne på danske varer er vejen til den ægte reallønsfremgang.

Z-planen indeholder det stik modsatte af regeringens politik. Alene heri ligger beviset for, at Z-planen er den rigtige plan at følge, da regeringens politik jo bevisligt har kuldsejlet vort samfund.

Som hr. Ellemann-Jensen skriver i Jyllands-Posten i dag, har man allerede sat de første to amter over styr. Det er ungefær to amter pr. år – undskyld, det var forkert, det er et amt hvert andet år. Det er faktisk de sidste 4 år, det er sket, da har det svaret til 2 amter. Så kan man regne ud, hvor lang tid det tager.

Hr. finansminister Heinesen er manden, der har skabt et samfund, hvor de store gevinster ligger i at investere i statsobligationer i stedet for i arbejdspladser, og så skal vi høre en hr. Camre stå heroppe og tale om, at man vender sig imod de arbejdsfri indtægter. Hvad er det for en dobbeltmoral, hr. Camre? Jeg ved ikke, om det passer ind i hr. Camres regnemaskine. Det er i hvert fald ganske ulogisk. Jeg synes, de socialdemokratiske ordførere skulle standse denne snak om arbejdsfri indtægter, med den politik, der føres af socialdemokratiet.

Når fremskridtspartiet vil have gældsætningen afviklet hurtigt, så er det naturligvis for at få renten sat ned hurtigst muligt. Hr. Ellemann-Jensen vil ikke i gang med at af-